

## Йосифъ А. Ковачевъ.

1838 — 1898)

Габрово изигра важна роля въ културния развой на България: слѣдъ 1835 год. то стана източникъ на просвѣта чрѣзъ училището, основано отъ Априлова; но то е свързано още съ една знаменита дата — 1868 година, когато проникна и у насъ — пакъ чрѣзъ Габрово — модерната, естествената метода за откриване азбуката на дѣцата въ училищата.

Килийнитѣ училища, които господствуваха тукъ-тамъ изъ България до отварянето на Габровското училище, имаха примитивенъ характеръ; тѣ бѣха повечето приватни, дѣло на частната инициатива, и обучението въ тѣхъ се водѣше по единично, като при това изучаването на азбуката ставаше по единъ много изкуственъ начини: ученикътъ трѣбваше да учи наименованията на буквитѣ — „азъ“, „буки“ „вѣди“. Въмѣсто наука въ тѣхъ се изучаваше черковно — „славянско“ четмо и писмо, обаче, трѣбва да се знае, че килията имѣ голѣма заслуга: тя запази въ своя полумракъ остатъцитѣ отъ българския духъ и го крѣпи съ псалтиря и наусгницата.

Габровското училище внесе значително подобрене и въ уредбата на самото училище и въ учебния материалъ: училищата станаха общински, народни, а изучаването на азбуката ставаше не вече по именната система, а по буквенната: изучаватъ се буквитѣ (а, бе, ве, ге, де и пр.) безъ съзнание на звука имъ. Освѣнъ туй учебниятъ материалъ бѣ ве-